

HOOFDSTUK 1

Ze was mooi op tijd vandaag, constateerde Jolande Meertens tevreden met een blik op haar horloge. Even rustig bijkomen met een kop koffie kon nog wel voordat ze zich om moest kleden. Dat was ook wel eens anders op de zaterdagen. De apotheek waar ze sinds een paar jaar drie dagen per week werkte sloot op zaterdag om vier uur, maar soms was het zo druk dat de laatste klant pas om over half vijf met de benodigde medicijnen de deur uitliep. Zij en haar collega Rebecca, met wie ze op zaterdag vaak samenwerkte, konden het nooit over hun hart verkrijgen om de deur om stipt vier uur te sluiten. Het mocht wel, want in dat geval konden ze mensen doorverwijzen naar de speciale vierentwintig uren apotheek, aan de andere kant van de stad. Ze vonden het echter nooit een probleem om een uurtje langer door te gaan als de situatie daarom vroeg. Mensen kwamen nooit voor hun lol naar de apotheek, zeiden Jolande en Rebecca steevast. Ze waren tenslotte geen kledingwinkel of parfumerie. Vandaag was het wel gelukt om op tijd af te sluiten, wat haar goed uitkwam aangezien ze die avond de veertigste verjaardag van haar zwager Frank vierden, de man van haar zus Sanne. Het zou een drukke avond worden, wist ze bij voorbaat. Frank had besloten zijn verjaardag te vieren in het bowlingcentrum, waar een restaurant bij was.

Eerst een etentje in het restaurant en daarna twee uur bowlen, met alle familieleden. Een voorstel wat minder enthousiasme opleverde dan hij had verwacht, al hadden ze wel allemaal toegezegd te komen. Wat eigen familie betrof stond Frank helaas alleen op de wereld, maar hun vroeger uit zeven personen bestaande gezin was inmiddels door vier partners en vier kinderen uitgebreid naar vijftien, dus eenzaam hoefde hij zich zeker niet te voelen op zijn verjaardag.

Precies om half vijf stak Jolande de sleutel in het slot van de voordeur. Eenmaal binnen in het kleine, vierkante halletje werd ze enthousiast bestormd door de zesjarige Lieske.

‘Mama! Gaan we kleien?’ Met grote, smekende ogen keek ze haar aan. ‘Ja toch? Papa is alleen met Luuk aan het spelen.’

‘Dat zal wel meevallen,’ dacht Jolande geamuseerd. Ze nam haar dochter op haar arm en knuffelde haar.

In de woonkamer vond ze haar man Ralph met de negenjarige Luuk voor de tv, allebei met een console in hun handen fanatiek aan het autoracen. Ralph legde zijn console neer bij haar binnenkomst, een gebaar wat direct gevolgd werd door gejuich van Luuk, omdat hij als gevolg daarvan alsnog als eerste over de finish kwam.

‘Gewonnen! Ik heb gewonnen!’ riep hij triomfantelijk.

‘Daar gaat je eerste plek,’ zei Jolande gespeeld somber.

‘Soms is iets anders belangrijker dan winnen. De thuiskomst van je geliefde vrouw bijvoorbeeld.’
Ralph rolde teatraal met zijn ogen.

‘Ik voel me nu heel geliefd, ja. Dat je dit voor me over hebt, ik raak gewoon ontroerd.’

‘Onthoud dit gevoel. Dat kan me nog wel eens van pas komen,’ grijnsde Ralph terwijl hij Lieske van haar overnam.

‘Volgens Lieske heb je haar zwaar verwaarloosd en ben je alleen met Luuk bezig geweest.’ Jolande woelde even met haar hand door de donkerblonde krullen van haar dochttertje.

‘Ah, jokkebrok.’ Ralph kietelde haar tot ze uitgelaten gillend in zijn armen kronkelde. ‘Voor straf moet je vanavond met blote voeten naar bed.’

Lieske gierde het uit.

‘Dat doe ik toch altijd, gekke papa.’

‘Koffie?’ vroeg Ralph. Hij zette Lieske op de grond en gaf Jolande een zoen.

‘Graag. Nog even languit op de stoel voor we weg moeten.’

‘Pap, kom nou verder spelen,’ riep Luuk ongeduldig.

‘Nee jongen, ik ga koffie voor mama maken. Je moet je nu even alleen vermaken.’

‘Dat doe je altijd. Als mama thuis komt stop je met spelen,’ mopperde Luuk.

‘Dat is het lot van getrouwde mannen, Luuk,’ zei Ralph slachtofferig. ‘Als de vrouw thuis is, is de lol voorbij.’

‘Dat zal ik onthouden als we vanavond naar bed gaan,’ lachte Jolande.

Ze genoot van haar